

متن پرسش

سلام علیکم و افاضاته و علمه و حکمته و جمیع برکاته. استاد عزیزم در حدیث قدسی داریم انا عند ظن عبدی المومن بی فلیطن بی ماشاء. یا انا عند ظن عبدی بی ان خیرا فخییر و ان شر فشر یا ان ظن بی خیرا فله و ان ظن شرا فله. علم ثابت کرده انسان در وجودش چیزی به نام ضمیر ناخودآگاه است که راست و دروغ برایش معنا ندارد و منعکس کننده ی هردو است یعنی اگر به خود تلقین کنی که من ثروتمندترین انسانم به زودی ثروتمند ترین میشود و از همه طرف ثروت به سویش میجهد یا اگر سرطانی باشد و به خود تلقین کند من سالمم و هرروز این جمله را تکرار کند و بر آن متمرکز شود بسیار زود علائم بیماری از وجودش محو میشود و انسانی سالم میشود آیا میشود این موضوع را با حدیث قدسی بالا تطبیق داد و گفت اگر انسان هر اندیشه ای را در سر پیرواند در جهان بیرون ایجاد میشود چون انسان بالقوه قدرت خلق و ایجاد همه چیز را در جان بیرون یا ماده دارد و حتی میتواند بگوید بشو و بشود. آیا منظور حدیث این میباشد و با علم امروز هم مطابقت دارد باتوجه به گفته ی دانشمندی که انسان بپذیرد فقیر است فقیر میشود و اگر بپذیرد ثروتمند ثروتمند میشود. یا در حدیثی داریم اگر باورشان بیشتر بود روی هوا هم راه میرفتند آیا اینها با این موضوع که انسان هرچه را به ضمیر ناخودآگاه تلقین کند در جهان بیرون خلق میشود. آیا دعلت اینکه خیلیها فقیرند اینست که اندیشه ی فقر تمام ضمیر ناخودآگاهشان را احاطه کرده البته طبق حدیث انا عند ظن عبدی...

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- همین‌طور که ملاحظه می‌فرمایید در حدیث می‌فرماید: من در گمان بنده‌ی مؤمن به خودم هستم. در این حدیث بر نگاه انسان مؤمن توجه شده چون انسان مومن نظر به سنت‌های الهی دارد و در راستای حکمت الهی از خداوند انتظاراتی را دنبال می‌کند. خداوند می‌فرماید اگر در راستای ایمانی که به من داری، گمان تو به من آن بود که من به تو در اموراتت کمک می‌کنم، من نیز به تو کمک می‌کنم و اگر گمان تو آن بود که من تو را یاری نمی‌کنم من نیز تو را یاری نخواهم کرد. ۲- موضوع تلقینی که انسان جهت رفع بیماری‌اش می‌تواند به خود بکند و خود را درمان کند مربوط به قدرت نفس ناطقه است که می‌تواند با عالم عقل مرتبط شود و مطابق عالم عقل بدن خود را تدبیر کند و درمان نماید. ۳- در مورد فقیر و ثروتمند شدن افراد در عین آن‌که انسان همواره باید نسبت به پروردگار خود گمان نیک داشته باشد و مطمئن باشد خداوند انسان را از رزق مورد نیازش محروم نمی‌کند متوجه باشد گاهی مصلحت او در آن است که رزق او وسیع نباشد و سعی کند

به همان راضی باشد زیرا از این طریق رضوان الهی را برای خود شکل می‌دهد. قرآن می‌فرماید «اللَّهُ
يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ يَقْدِرُ وَ فَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ» خدا روزی
را برای هر کس بخواهد(و شایسته بداند) وسیع، برای هر کس بخواهد(و مصلحت بداند)، تنگ قرار
می‌دهد؛ ولی آنها [کافران] به زندگی دنیا، شاد(و خوشحال) شدند؛ در حالی که زندگی دنیا در برابر
آخرت، متاع ناچیزی است! موفق باشید